

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Roșca Nicolae XXXXX, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxxxxx, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11.06.2021, în baza art. 186 alin. (2) (cinci infracțiuni distincte), art. 179 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24.11.2021, în baza art. 186 alin. (4), la 6 (șase) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 12.07.2021 – 04.05.2022.

Instanța de apel: 24.05.2022 – 12.10.2022.

Instanța de recurs: 02.12.2022 – 01.02.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 mai 2022, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Roșca Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit în baza acestei norme o pedeapsă principală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei aplicate prin sentința judecătorei Chișinău, sediul

Buiucani din 11.06.2021 (6 (șase) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în acest termen a perioadei privării de libertate de la 17.05.2021 – 11.06.2021), la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință (1 an și 3 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis), s-a stabilit lui Roșca Nicolae o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu dispunerea calculării acestui termen de la data pronunțării prezentei sentințe și cu deducerea din acest termen a perioadei de la 17.05.2021 – 11.06.2021 (cu titlu de termen în care inculpatul a fost în arest preventiv pe parcursul examinării cauzei 1-1499/21), precum și a perioadei de la 11.06.2021 – 04.05.2022 (cu titlu de termen executat din sentința nr. 1-1499/21).

A fost admisă acțiunea civilă formulată de Acru Dorin și s-a dispus a fi încasată de la Roșca Nicolae în beneficiul lui Acru Dorin suma de 6 200 (șase mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Roșca Nicolae, în intervalul de timp de la 27.04.2021 ora 21:30 min., până la 28.04.2021 ora 08:10 min., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, intenționat, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe bd. Renașterii Naționale, 16, mun. Chișinău, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Citroen C4" cu n/î XXX XXX, de unde pe ascuns a sustras un laptop de model "Asus", cu diagonala de 15,4 inch, de culoare albastru închis, la preț de 6 000 lei și o ștampilă a companiei "Digital Busters" la preț de 200 lei. Astfel, prin fapta savârșită, a cauzat părții vătămate, cet. Acru Dorin, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 6 200 lei.*

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Roșca Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de **art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili lui Roșca Nicolae o pedeapsă mai blândă.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- cauza din speță a fost examinată în ordinea art. 364¹ CPP, în ședința de judecată inculpatul Roșca Nicolae a dat declarații, și-a recunoscut vina, fiind

de acord cu toate probele acumulate, probe noi nu a avut. La fel, inculpatul s-a expus că regretă foarte mult de cele săvârșite, nu a solicitat aplicarea legii cu privire la amnistie;

- inculpatul Roșca Nicolae este orfan, nu se află la evidența medicului narcolog, este invalid de gradul 2, este de acord să restituie paguba materială părții vătămate, vina în săvârșirea infracțiunii a recunoscut din momentul reținerii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022 a fost respins ca nefondat, apelul avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Roșca Nicolae a săvârșit infracțiunea imputată.

Instanța de apel a statuat că, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, s-a luat în calcul faptul că, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21.11.2017, Roșca Nicolae a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor stabilite de art.186 alin.(2) și 186 alin.(2) Cod penal, iar în temeiul art. 84 și 84 alin.(4) Cod penal, prin cumulul sentințelor din 25.03.2015 și 01.06.2015 i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani, acesta fiind eliberat la data de 24.07.2019 după ispășirea pedepsei.

Instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de judecată a luat în calcul și faptul că acesta la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află și, totodată, a ținut cont de faptul că inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și din poziția manifestată de acesta, rezidă că nici nu intenționează să o facă, fiind identificate semne clare de manifestarea a unui dezinteres în raport cu faptele sale ilegale, precum și în raport cu semnalele transmise anterior acestuia de organele de drept, cât și în raport cu răspunderea pe care urmează să o poarte ca rezultat al comiterii acesteia.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță just a apreciat că, reeducarea inculpatului Roșca Nicolae și restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiunea comisă nu va putea fi realizată prin stabilirea unor pedepse neprivative de libertate, iar drept urmare corect a apreciat că reeducarea inculpatului, restabilirea echității sociale precum și realizarea prevenției generale și speciale va putea fi obținută doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoarea în privința acestuia.

A considerat întemeiate concluziile primei instanțe, precum că la caz scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin ispășirea unei pedepse

privative de libertate pe termenul stabilit, or, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a aplicat o pedeapsă echitabilă inculpatului Roșca Nicolae și totodată a constatat că, temeiurile invocate de partea apărării nu își găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de apel a respins solicitarea avocatului cu privire aplicarea unei pedepsei mai blânde și menținut pedeapsa numită de instanța de fond, considerând-o corectă, echitabilă și aptă de a atinge scopul restabilirii echității sociale, reeducării condamnatului și prevenirii comiterii a noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 10)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și pronunțarea unei noi decizii, cu stabilirea pedepsei mai blânde în privința inculpatului Roșca Nicolae.

5.1 În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apelul declarat, suplimentar menționând că, în ședința de judecată în prima instanță, acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei de 6 ani închisoare, iar instanța a stabilit pedeapsa de 7 ani închisoare.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală*, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept*

comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situația în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal atestă că, în esență, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel, în principal, cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În acest sens, Colegiul Penal notează că în conformitate cu art. 7 alin. (1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care*

atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.*

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Colegiul penal constată că prima instanță, recunoscându-l vinovat pe Roșca Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, i-a aplicat ultimului pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Soluția dată a fost menținută de către instanța de apel.

Colegiul penal reține că sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal prevede în calitate de pedepse: amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau închisoare de pînă la 4 ani.

Prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei închisorii, prevăzute la sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal constituie: de la 3 luni la 2 ani 8 luni.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de fond a aplicat inculpatului Roșca Nicolae pedeapsa închisorii pe termenul de 1 an și 3 luni în limita legală.

Totodată, întemeiat instanțele inferioare au decis aplicarea inculpatului anume a pedepsei închisorii, just reținând faptul că, Roșca Nicolae a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, s-a căit sincer, a comis infracțiunea în stare de recidivă simplă, reieșind din cazierul judiciar al inculpatului.

Mai mult, analizând decizia contestată în raport cu argumentele titularului recursului, referitor la categoria pedepsei, instanța de recurs atestă că instanțele de fond au constatat și au apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei și mărimii ei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile

de drept material, ținând cont de prevederile articolelor 7, 61, 75-78 Cod penal.

Colegiul penal atestă că pedeapsa și mărimea acesteia au fost individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Colegiul penal explică recurentului că constatările instanței de apel, cu privire la persoana celui vinovat, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, *descrise în pct. 4.1 a prezentei decizii*, sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 75 Cod penal expuse supra.

Argumentul recurentului, precum că *acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei de 6 ani închisoare, iar instanța a stabilit pedeapsa de 7 ani închisoare*, Colegiul penal o consideră nefondată, odată ce, analizând materialele cauzei se constată că în ședința de judecată în prima instanță, procurorul a pledat pentru aplicarea pedepsei închisorii, solicitând cumularea parțială a pedepsei din prezenta sentință cu pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința 11.06.2021 și numirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani (f.d. 128).

Colegiul penal constată că instanțele de fond corect au stabilit pedeapsa definitivă inculpatului în temeiul art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal și prin cumul parțial a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.06.2021 (6 ani închisoare), la pedeapsa stabilită prin sentință, s-a stabilit lui Roșca Nicolae o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă, în conformitate cu prevederile legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În concluzie, Colegiul penal menționează că soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă inculpatului aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestora și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis eroarea de drept prevăzută la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Roșca Nicolae, a fost aplicată în

limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către apărătorul inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Roșca Nicolae XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **16 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion